

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

جواد عارفی
۱۶ فبروری ۲۰۲۱

گروه طالبان دیگر به حمایت نظامی و مالی امریکا نیاز ندارد

جواد عارفی خبرنگار از افغانستان

گروه طالبان به قدر کافی حمایت کشورها در منطقه را علیه امریکا به خود جلب کرده اند در دو هفته گذشته هیأتی از طالبان به رهبری ملا عبدالغنی برادر راهی جمهوری اسلامی ایران شد و هیأتی به سرپرستی عباس ستانکزی مسیر روسیه را در پیش گرفت. در حال حاضر از یکطرف تلاش‌های سیاسی به اوج خود رسیده و از جانب دیگر نبردهای نظامی گستردگی و شدت بی‌پیشینه یافته است و این می‌تواند علت اصلی روی آوردن طالبان به کشورهای مهم منطقه باشد.

گروه طالبان در فضای جنگ سرد، در دامن امریکا و متحدانش زاده شد و با حمایت همه‌جانبه پاکستان و عربستان و سکوت همراه با رضایت امریکا به قدرت رسید. حوادث ۱۱ سپتمبر، امریکا و طالبان را از هم جدا کرد و جنگ خونینی در میان آن‌ها انداخت. در یک حرکت پخته، پاکستان توانست طالبان را به روسیه، ایران و چین رقبای امریکا وصل کند. بدین ترتیب طالبان با این کشورها سروسر پیدا کرد و گفته می‌شود از حمایت‌های سیاسی و مالی آن‌ها برخوردار گردید. طبیعی است که پیشرفت‌های میدانی و سیاسی طالبان بدون حمایت این کشورها هرگز به دست نمی‌آمد و امریکا در جنگ افغانستان این‌گونه ناکام نمی‌شد.

دونالد ترمپ در دوره ریاست جمهوری خود توانست طالبان را از روسیه، چین و ایران جدا کند. زلمی خلیل‌زاد چندین سال در اجرای این طرح کوشید و سرانجام با امضای توافق‌نامه، موفق شد بین طالبان و کشورهای روسیه، چین و ایران دیوار بکشد. براساس این توافق‌نامه، ایالات متحده، نیروهای خود را از افغانستان بیرون می‌برد، حمایت خود را

از حکومت افغانستان کاهش می‌دهد و بر حمایت همه‌جانبه پاکستان از طالبان چشم می‌بندد. در نتیجه طالبان با یاری اردوی پاکستان و گروه‌های افراطی این کشور، بر افغانستان مسلط می‌شود؛ اما از منافع امریکا در افغانستان و منطقه محافظت می‌کند. این تعهدات را پاکستان از جانب طالبان ضمانت کرده است.

اجرای توافق‌نامه امریکا و طالبان با فرض دوام ریاست جمهوری دونالد ترامپ نهاده شده بود؛ اما خلاف انتظار طالبان، ترامپ از چوکی ریاست جمهوری افتاد. مقامات حکومت جو بایدن در نخستین اظهارات خود گفته‌اند اصل توافق‌نامه با طالبان را قبول دارند؛ اما آن را از نو بررسی و تعهد طالبان را راستی‌آزمایی می‌کنند. در همین حال مقامات حکومت جدید نشان داده‌اند که مسیر ترامپ را ادامه نخواهند داد؛ چنان‌که وزارت خزانهداری امریکا با متهم کردن طالبان به نقض توافق‌نامه، گفته طالبان متحد القاعده باقی مانده است و القاعده در زیر پوشش حفاظتی طالبان به فعالیت خود ادامه می‌دهد.

طالبان می‌داند که بایدن - حتی با خروج نیروهای نظامی خود - می‌تواند با حمایت قاطع از حکومت افغانستان و فشار بر پاکستان، این گروه را از رسیدن به قدرت مطلق بازدارد و در پذیرش آتش‌بس و سازش با حکومت افغانستان ناگزیر نماید. چیزی که خواست مردم و حکومت افغانستان است.

نخستین پیام‌های مبهم حکومت جدید امریکا، طالبان را سراسیمه کرده و به یاد حامیان قبلی خود انداخته و هیأت‌های سیاسی خود را به آن کشورها گسیل داشته است. طالبان می‌داند که بدون حمایت‌های مالی و سیاسی کشور‌های یادشده، با درآمد قاچاق مواد مخدر و قاچاق معادن تاب مقاومت در برابر نیروهای امنیتی افغانستان را نخواهد داشت. از جانب‌دیگر سفر طالبان به تهران و مسکو خطاری است به حکومت بایدن مبنی بر این‌که اگر ایالات متحده به توافق‌نامه عمل نکند و به حمایت از حکومت افغانستان ادامه دهد، آغوش رقبای این کشور به روی طالبان باز است. طالبان با حمایت رقبای امریکا می‌تواند جنگ را ادامه دهد.

روی آوردن طالبان به حامیان پیشین خود، می‌تواند سرآغاز تحولات جدیدی در افغانستان گردد؛ مهم این است که این کشورها، طالبان را به کدام سمت سوق بدهند. روسیه، چین و ایران می‌دانند که قدرت گرفتن طالبان، افغانستان را گرفتار دیکتاتوری خشن و ناعادلانه می‌کند و کشورهای منطقه نیز از آن آسیب خواهند دید. این کشورها با افغانستان مرزهای مشترک طولانی دارند و نمی‌توانند از مسایل افغانستان کناره بگیرند.

کشورهای رقیب امریکا از روی آوردی مجدد طالبان به آن‌ها می‌توانند برای ایجاد صلح و امنیت در افغانستان و منطقه استفاده کنند. این کشورها در مذاکرات صلح طالبان و حکومت نقش مؤثرتری به عهده بگیرند و با استفاده از نفوذ خود در طالبان، این گروه را به سازش با حکومت افغانستان و مشارکت در قدرت و حفظ دستاوردهای جمهوریت تشویق کنند.

در این صورت جمهوریت و دستاوردهای مبارزات مردم افغانستان حفظ و نیروهای خارجی از این کشور بیرون خواهند شد. اگر چنین شود سرانجام نیکی برای افغانستان و کشورهای همسایه آن رقم خواهد خورد.